

[Formanden]

6) Forhandling om redegørelse nr. R 11:

Ministeren for offentlige arbejders redegørelse af 1. marts 1985 om statshjælp i stormflodstilfælde.

(Redegørelsen anmeldt 1/3 85. Redegørelsen givet 1/3 85. Meddelelse om forhandling 12/3 85).

Forhandling

J. K. Hansen (S):

Redegørelsen om statshjælp i stormflodstilfælde, som vi har til behandling her i tinget nu, har jo sit udgangspunkt i stormfloden den 24. november 1981, den stormflod, der ramte den jyske vestkyst og Limfjordsområdet – med betydelige skader på både privat og offentlig ejendom til følge. Selv om den daværende, socialdemokratiske regering handlede meget hurtigt og besluttede, at staten skulle gå med ind og dække de skader på privat ejendom, der ikke kunne dækkes ad forsikringsvej, og selv om et stort flertal i folketinget lige så hurtigt bakkede regeringens beslutning op, rejste der sig i offentligheden en debat om det betimelige i at få etableret en fond, der i tilfælde af naturkatastrofer kunne træde til med erstatning til de skadelidte. Med en usædvanlig hurtighed greb den daværende opposition, venstre og de konservative, chancen og krævede den 16. marts 1982 ved et beslutningsforslag, at regeringen skulle etablere en naturkatastrofefond.

I socialdemokratiet og i den socialdemokratiske regering anerkendte vi allerede i marts 1982 den gode vilje, som vi mente fandtes hos den daværende opposition, men vi måtte dengang sige til dem: tøv nu en kende, tøv lidt, for dette er nu ikke sådan lige at hoppe ud i! Vi lovede at sætte et udredningsarbejde i gang, og det er faktisk dette udredningsarbejde, som den redegørelse, vi behandler i dag, 3½ år efter, er et endeligt resultat af.

Det er ikke nogen kritik, når jeg siger 3½ år efter, tværtimod, for det viste sig jo, at det var nødvendigt med et grundigt udredningsarbejde, og at dette udredningsarbejde har været på sin plads. Vi har to udmærkede, fyldige rapporter, en foreløbig rapport fra oktober 1982 og en betænkning fra 1984, som belyser hele dette område. Vi får også her en belysning af det ubestemte begreb naturskader eller naturkatastrofer, og rapporter-

ne er da også kommet til den konklusion, at det mest hensigtsmæssige vil være at skabe en dækningsordning for stormflodsskader alene.

Betænkningen fra 1984 har behandlet de principielle muligheder for at organisere en dækningsordning. Det kunne ske f.eks. ad fondsvejen, ad bevillingsvejen eller ad forsikringsvejen.

Ministeren kommer da i sin redegørelse frem til den konklusion, at hverken en fond eller en tvungen stormflodsforsikring er en acceptabel løsning, og at vi herefter bør holde os til bevillingsvejen. Vi er faktisk så tilbage, hvor vi var i 1981-82, da den daværende opposition startede et stormløb mod den daværende regering, og det kan vi ikke være utilfredse med.

Vi er enige i, at hvis eller når en stormflod igen måtte indtræffe, bør de skadelidte have en rimelig forventning om, at de vil blive hjulpet. De fik meget hurtigt besked i 1981, og det tror jeg bestemt også de vil få, hvis noget lignende skulle ske igen.

Vi har intet at indvende imod, at der – som det foreslås i redegørelsen – i anmærkningerne til kystinspektoratets hovedafsnit i fremtidige finanslovsforslag optages bemærkninger herom. Vi mener egentlig ikke, der er noget stort behov for det, men vi har bestemt ikke noget imod det.

Der blev også i 1981-82 udarbejdet særlige regler om statsgodtgørelsens omfang. Disse regler blev, så vidt jeg erindrer, godkendt også i folketingets finansudvalg. Vi ser gerne, at disse regler fra 1981-82 bliver anvendt i et fremtidigt regelsæt for udbetaling til de skadelidte.

Vi er også enige i – det står i reglerne med lidt andre ord – at det er bedre at forebygge end at helbrede, altså forud at sikre mod en eventuel skade, så vi er bestemt også indstillet på at følge den fortsatte udvikling på kystsikringsområdet på den jyske vestkyst, og jeg kan forstå, at det er regeringen og ministeren også.

Jeg har et enkelt spørgsmål til ministeren i denne forbindelse. Man taler i sidste afsnit af redegørelsen om en risikovurdering vedrørende kystområder, hvor større skader vil kunne forvoldes, og da står det lidt uklart for mig, om ministeren her tænker på at gå ind på nye områder. Der har været forskellige tiltag siden 1981 vedrørende spørgsmålet om,